

عنوان مقاله:

اقدام پژوهی : چگونه توانستم مشکل کم حرفی و عدم مشارکت دانش آموزم، کیان را برطرف نمایم ؟

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی تازه های روانشناسی تکاملی و تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه خاشعی برنطین - کارشناسی، آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کهنوجاداره آموزش و پرورش شهرستان رودان، دبستان شهید زمانی بیکاه

ربابه انقبادی کمیز - کارشناسی، آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد میناباداره آموزش و پرورش شهرستان رودان، دبستان شهید اکبر محمودی زاده

خلاصه مقاله:

هدف از اقدام پژوهی و پژوهش های آموزشی، توصیف شرایط یا پدیده های مربوط به نظام آموزشی می باشد. با استفاده از اقدام پژوهی می توان موقعیت های مربوط به اقدام ها و عملیات آموزشی را مشخص کرد و در بهبود آن کوشید. در اقدام پژوهی، هدف معلم پی بردن به روابط پدیده ها و یا به اصطلاح متغیرها است. هدف تحقیق، بررسی علل و آثار کم حرفی و عثم مشارکت دانش آموزی بنام کیان و چاره جویی برای رفع آن است. کم حرفی کودکان می تواند یک نشانه و پیش زمینه برای مشکلات دیگر آنها باشد. به همین خاطر، بسیار مهم است که معلمین و والدین با بالا بردن اطلاعات خودشان از منابع علمی، این مشکل را شناسایی کنند و در اسرع وقت برای تشخیص دلیل و نشانه کم حرفی کودکان، به یک مشاور خبره مراجعه کنند. اینجانب فاطمه خاشعی برنطین معلم پایه سوم دبستان شهید زمانی بیکاه در اوایل سال تحصیلی وقتی مشاهده کردم که دانش آموزم درفعالیت های داوطلبانه شرکت نمی کند و کمتر سعی می کند در فعالیت های کلاسی و همچنین فعالیت های گروهی شرکت نماید سعی نمودم تا به کمک مادر و سایر همکاران اعتماد بنفس او را تقویت نمایم لذا توانمندی های او را مدنظرگرفتیم نه ضعف ها و ناتوانایی های او را. بنابراین در جهت رفع این مشکل فعالیت های درحد توان از او خواستم تا با تلاش خود به موفقیت برسد و او را ترغیب به داشتن دوستان بیشتری نمودم تا از این طریق انگیزه بیشتری برای سخن گفتن و ابراز وجود داشته باشد.

کلمات کلیدی:

کم حرفی، عدم مشارکت، اقدام پژوهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1946234>

